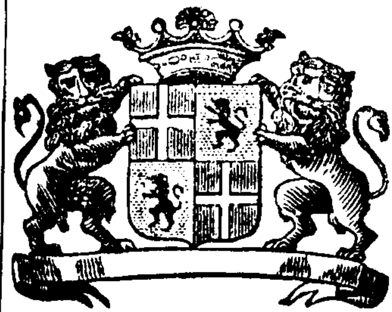
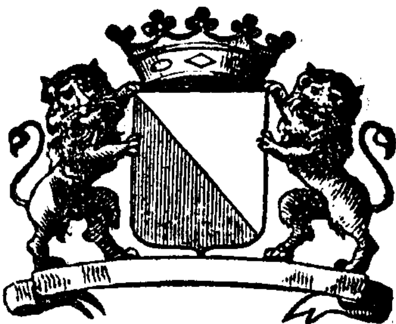
A°. 1858. N°. 38.

ZATURDAG 13 FEBRUARIJ.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

UTRECHT 13 Februarij.

In ons nommer van Maandag bespraken wij de finantiële voorstellen der Regering, betrekkelijk de herziening en verbetering van onze rijks- en gemeentelijke geldmiddelen, en de wenschelijkheid der aanneming er van, vooral in 't belang van 't plaatselijk belastingstelsel. De opofferingen, die de regering zich bij hare voordragten met een oog op de belangen der gemeenten voorstelt, zouden dan ook zeker, bij de goedkeuring er van door de Kamers, niet onbelangrijke uitkomsten hebben in het belang van het groote beginsel, 't welk wij in ons vorig artikel zagen, dat den gemeente wetgever voor den geest zweefde. In Mei 1855 namelijk werden nog in 701 van de ± 1200 gemeenten verbruikbelastingen geheven. Door afschaffing van den akzijns op het gemaal is dat getal in 1857 tot 639 gedaald, en thans zal, bij aanneming der voorgedragene wetten, het aantal gemeenten, waar zoodanige belastingen, behalve het gedistilleerd, blijven bestaan, tot beneden de 100 kunnen worden gebragt. Meer dan 500 gemeenten zullen, met andere woorden, voor de toekomst ontheven worden van alle kosten van toezigt en heffing, op akzijnsen zoo aanzienlijk, daar de opcenten op het gedistilleerd, wanneer zij algemeen op 100 gebragt worden, geene tolliniën tusschen die verschillende gemeenten meer vorderen zullen.

Intusschen is juist hier voor ons eene der zeer zwakke zijden van de regeringsvoorstellen, daar door die bepaling der opcenten van het gedistilleerd op 100, die gemeenten, welke daarboven moeten gaan, van-zelfs kostbare administratiën zullen moeten behouden. Dit zal te drukkender zijn, naarmate de som, door *indirekte* middelen nog te vinden, geringer en onbeduidender wordt. Wij zouden daarom nog zeer hechten aan het denkbeeld, om het bedrag der opcenten op het gedistilleerd op 150 te brengen, waardoor zeker bijna alle gemeenten in het voordeel der wet zouden kunnen deelen.

Wij zouden evenzeer geneigd zijn, in het belang van sommige groote gemeenten, ook nog de bevoegdheid tot verhooging der opcenten op het personeel verder uit te strekken en alzoo nog veel meer te naderen tot het denkbeeld, vroeger door bekwame mannen geopperd, nog ten vorigen jare door het bestuur van de hoofdstad des rijks aan de Regering aanbevolen, om de geheele Personele belasting aan de gemeenten over te dragen. Wij zeggen met opzet, dat men hiertoe nog meer zou kunnen naderen, ook al gaf men de bezwaren toe door de Hooge Regering tegen de geheele verwezenlijking van dat denkbeeld in der tijd in het midden gebragt. Bij toenadering tot dat denkbeeld is het echter duidelijk, dat door het Rijk naar eenig *ekwivalent* voor zijn verminderde opbrengst van het personeel zoude moeten worden gezocht. Wij zouden daarvoor niet terugdeinzen en zouden zelfs eenige verhooging eener Rijksverbruikbelasting des noods verkiezen, indien daarmede de opheffing van alle gemeentelijke akzijnsen kon gepaard gaan, boven het inslaan van een lijnregt tegenstrijdigen weg.

Maar opperen wij hier eenige bezwaren tegen de Regeringsvoorstellen, het is zeker niet met het oogmerk, om *het vele goede* daarin te miskennen. Zij gaan uit van een juist beginsel, dat staats- en gemeente geldmiddelen niet geheel kunnen gescheiden worden, waar het groote en doortastende hervormingen geldt. Zij gaan uit van het denkbeeld, om de Gemeentewet — op het punt der finantieële behoeften — meer volkomen in geest en strekking toe te passen. Zij gaan uit van het denkbeeld, om de lasten der ingezetenen niet alleen beter te regelen en te verdeelen, en daardoor minder drukkend te maken, maar, om werkelijk aanzienlijke sommen *minder* door de ingezetenen te doen opbrengen. Wat er op dergelijke onderwerpen ook aangemerkt kan worden; wat er welligt in bijzonderheden nog aan te veranderen of te verbeteren valt; het staat vast, dat zij *belangrijk* en *deugdelijk* genoeg schijnen, om de volle aandacht van de geheele natie en van hare vertegenwoordiging te verdienen; dat zij het uitgangspunt mogen zijn van verdere beraadslagingen over wijzigingen in onze belasting wetgeving; dat het wenschelijk is, dat zij, spoedig een onderwerp van beraadslaging en beslissing mogen uitmaken. En dit alles is in zoo veel hooger mate het geval, als de Kamer zelve vroeger op regeling van dit onderwerp, als betreffende eene *question brûlante* aandrong.

Maar die ijver der Kamer, of althans van velen harer leden schijnt verflaauwt. Er is eene blijkbare zucht om de behandeling dezer zaak uit te stellen, om haar op de lange baan te schuiven. Ja, men zoude bijna geneigd zijn te gelooven, dat velen haar op indirekte wijze willen tegenwerken. Wat beteekent anders, juist tegen het tijdstip, dat zij in overweging zoude worden genomen, dat ongelukkige voorstel der negen leden tot afschaffing der rijksakzijns op het geslagt? Dat voorstel heeft reeds dadelijk en ook nog later de voorstanders van andere akzijnsafschaffingen weder wakker gemaakt, en het wordt nu een strijd of de akzijns op het geslagt of op de brandstoffen, of wel beiden zullen moeten bezwijken. Dat hiermede de verwezenlijking van de groote denkbeelden des gemeente-wetgevers meer en meer onmogelijk wordt is zonneklaar. Het rijk schaft zijne akzijnsmiddelen af, de gemeenten zullen alzoo de hunne moeten behouden, of wel zooveel mogelijk moeten uitbreiden, indien het rijk eens ekwivalenten in andere direkte middelen moest gaan zoeken voor eene te groote vermindering zijner inkomsten. Men volgt op deze wijze eenen geheel verkeerden weg: een weg, die onze gemeentebesturen in gestadig nieuwe moeijelijkheden zal brengen; en voeren moet, tot eene onevenredige uitbreiding van het stelsel der *direkte* lasten, even nadeelig, als het omgekeerde stelsel, waaronder wij zoolang gebukt gingen.

Het is echter dubbel jammer, wanneer dergelijke afschaffingen van akzijnsen onderwerpen betreffen, die zoo weinig in de *volks*behoeften kunnen gerekend worden te voorzien, als het *rund-* en *kalfsvleesch*. Door wie worden deze artikelen dan toch gebruikt? door de aanzienlijken, de meer gegoeden en al wordt de prijs nu ook een stuiver per pond minder, zoo zal er inderdaad de burgerklasse en de groote menigte niets bij winnen. Wij kunnen dit niet beter betoogen dan met de eigene woorden van jhr. *van Nispen van Sevenaer* in zijne redevoering van 17 December 1853, toen hij zeide: „Ik „behoor tot die leden, die op grond hunner per„soonlijke ondervinding het gevoelen voorstonden, „dat ten platten lande, ten minste in sommige „provinciën des vaderlands, namelijk *één tiende* der „bevolking, eenig rund- of kalfsvleesch verbruikt;" en verder: „voegt men dit alles bijeen, dan komt „men tot de reeds aangeduide slotsom, dat de af„schaffing van den rijksakzijns eene aanmerkelijke „schade aan de schatkist zou toebrengen; dat daar„tegen door de afschaffing alleen de meer gegoeden „in den lande zeer zouden worden gebaat; den min„deren burgerstaad slechts eene betrekkelijk *zeer geringe* „*verligting* zou erlangen; en ten minste twee mil„lioen ingezetenen *niet de allerminste leeniging* in „hunnen druk zouden verwerven." En toch heeft deze volksvertegenwoordiger den moed, om vier jaren later, diezelfde afschaffing voor te stellen als van „eene zware belasting, die den middenstand belem„mert om zich vleesch, dat zoo nuttige voedsel te „verschaffen;" wordt hij daarin ondersteund door een Amsterdammer, die toch wel bekend zal zijn met de benarde geldmiddelen der hoofdstad; door een ekonomist, die den mond steeds vol heeft, van verbetering van den toestand der Overzeesche bezittingen en verzachting van het lot der Javanen, maar wiens finantieële inzigten voor het moederland geheel uitgaan van het denkbeeld eener goedkoope huishouding ten koste van Oost-Indische baten. Daarenboven gaan de negen voorstellers bij hun afschaffingsplan uit van de bewering, dat, hoe ruim de schatkist ook voorzien zij, de regering toch onwillig is, om eenige aanmerkelijke vermindering van lasten aan de bevolking te schenken: een beweren, 't welk wij boven zagen, dat volkomen onjuist, of onwaar moet genoemd worden. De aanhangige regeringsvoorstellen zouden eene verligting van ongeveer *een en een half millioen* aan de natie schenken: de afschaffing van den akzijns op het geslacht welligt een *half millioen* meer. Maar wij aarzelen niet te zeggen, dat de eerstgenoemde vermindering, die ten slotte in eene vermindering van het personeel zoude bestaan, wel degelijk ten bate der lagere burgerklassen zoude komen; dat de tweede daarentegen (volgens den voorsteller den heer *v. Nispen*) „den min„deren burgerstand slechts eene betrekkelijk zeer ge„ringe verligting zou doen erlangen."

Indien men nu in een voorstel van negen leden der Kamer — overigens als bekwame mannen bekend — zooveel verzwijging der waarheid, zooveel tegenstrijdigheid met vroeger geuitte meeningen, zooveel miskenning van groote en wezenlijke beginselen van staats-ekonomie ontdekt, dringt zich als het ware onwillekeurig het denkbeeld aan ons op, of het niet meer de vrucht moet zijn van oppositie-geest tegen de denkbeelden der regering, dan wel van overtuiging, dat het door hen voorgestelde inderdaad beter en nuttiger voor 's lands belang is, dan datgeen, wat daardoor weder op den achtergrond wordt geschoven. Wij willen aan dergelijk denkbeeld echter geen voet geven, en hopen, dat de negen voorstellers ook voor overtuiging vatbaar zullen zijn. Alleen daardoor kan een noodlottige maatregel gekeerd worden, en is aan de voorstellen der regering die deelneming te verzekeren, die hun inderdaad in het waarachtig belang der natie schijnt toe te komen.

— **Per telegraaf** wordt ons uit Parijs van *heden morgen* berigt, dat de *Moniteur* een artikel bevat, waarin nader wordt verklaard, wat de strekking is der maatregelen, die men tegen de sinds 1848 om politicke redenen veroordeelden, moet nemen; de regering zal zich gestreng betoonen, maar geene verdere maatregelen nemen.

Uit Londen wordt ons **per telegraaf** gemeld, dat lord *Palmerston* in het Lagerhuis gister avond de wet tot afschaffing van het bewind der O. Indiesche kompanije over Indië heeft ingediend. Dat bestuur zal worden vervangen door een verantwoordelijk minister, met 8 raden, die Indië persoonlijk kennen, en die 8 jaren zullen in dienst blijven. Deze raden hebben met den minister het militair patronaat; bij de aanstelling van burgelijke ambtenaren blijft het konkoers tot onderzoek der kandidaten; de raden hebben tegen den minister regt van protest, maar geen *veto*. — Op deze mededeeling heeft geen belangrijk spreker het woord genomen. Het Huis was spoedig ledig; de debatten werden verdaagd.

De Indiesche Bill zal algemeen aandacht wekken. In Londen zelf zijn overigens de gemoederen zeer bewogen; de eerste lezing van de zamenzweerders-wet heeft in de hoofdstad bijna algemeen afkeuring gewekt; de liberale partij van het Parlement heeft grootendeels niet medegestemd; alleen de behoudende partij, de ambtenaren en de bankiers hebben voorgestemd; men had 't gerucht verspreid, dat, als de wet niet doorging de Fransche gezant Londen zou verlaten. Thans wil men in de hoofdstad meetings bijeenroepen, tegen de wet; de tegenstand zal, denkt men, bij de tweede lezing ernstiger wezen. — Daar er steeds sprake blijft van zekeren *Allsop*, (de naam die *Orsini* ook te Parijs had aangenomen), die als Engelschman medepligtig zou zijn in het komplot tegen het leven van *Napoleon*, heeft de Britsche regering een hoofdgeld gesteld op zijne arrestatie. Men zie over hem onder Londen.

In Frankrijk is de kwestie van ministeriële wijzigingen nog steeds aan de orde. — Op de veiligheidswet stelt de kommissie uit 't Wetg. ligchaam o. a. als amendementen voor, dat de wet slechts 7 jaar van kracht zal blijven, en dat de strafbepalingen door den minister alleen kunnen worden toegepast, als de prefekt, de militaire kommandant en het hoofd van 't openbaar ministerie het omtrent een persoon met den minister eens zijn.

Bij de zamenstelling van het bureau der Pruiss. kamer is graaf *Eulenberg* weder tot voorzitter gekozen met 159 tegen 103 stemmen, die aan den liberalen kandidaat graaf *Schwerin* gegeven werden.

Te Koppenhagen is de wet tot versterking van de hoofdstad in tweede lezing doorgegaan, alleen door de mededeeling der ministers, dat zij anders gezamentlijk zouden aftreden.

Uit Athene wordt berigt, dat de ongesteldheid des konings voortduurde. Er was bevel gegeven, om de feesten, die te Nauplia zouden plaats hebben ter eere zijner vijf-en-twintigjarige troonsbestijging, te schor-

sen. Te Athene zouden zij evenwel worden gevierd.

De laatste tijdingen uit Madrid houden in, dat in sommige plaatsen in Catalonië onlusten zijn ontstaan. Men voegt er echter bij, dat zij geen staatkundig karakter hebben.

Gister hebben we in een deel onzer oplaag mededeeling gegeven van de beschieting van Mexiko door de muiters onder *Santa Anna;* men beweert, dat diens landing en aanvankelijke zegepraal door Spanje zou bevorderd zijn; Spaansche oorlogschepen zouden hen hebben overgevoerd. In N. Amerika had men zich over zulke inmenging van Spanje zeer verstoord, en werd zij bevestigd, ze zou voor Spanje, met het oog op Kuba, zeer gevaarlijk worden kunnen. N. Amerika is op 't punt van de Amerikaansche onafhankelijkheid vrij kitteloorig.

Uit Batavia zijn per mail berigten tot den 12 Febr. De toen aangekomen schepen waren:

Anna Maria Wilhelmina, Holland, Agneta van Amsterdam. Triton van Rotterdam. Vertrokken: Landbouw naar Rotterdam.

Door plaatsgebrek werden wij verhinderd het tweede gedeelte van het artikel over de regeringsvoorstellen op het personeel in verband met de finantiële behoeften van eenige gemeenten eerder dan heden op te nemen. Over dat belangrijk onderwerp zijn gister de diskussiën in de Kamer begonnen; tot dusverre spraken nog slechts de heeren *Schimmelpenninck* en *Godefroi* in denzelfden geest, als ons betoog was; wij verwijzen naar hunne redevoeringen, intusschen ten zeerste hopende, én om het belang en de noodzakelijkheid der regeling van zoo groote belangen als die van verscheidene steden, én om de billijkheid, én om der konsekwentie wille van vele leden der Kamers, die den voorstellen minder genegen zijn, — dat de voordragten wet mogen worden, en vele leden van de voorstellen geene partijkwestie zullen maken.

— Bij besluit heeft Z. M. tot burgem. der gem. Peize benoemd *J. G. M. Timmerman;* — en is aan *A. Brouwers*, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend uit zijne betrekking van notaris te Oosterhout.

Z. M. heeft bij de direktie der Marine te Hellevoetsluis bevorderd: tot boekhouder, de adj.-kommies *J. J. A. Bedloo de Bronovo;* tot adj.-komm., de klerk *D. F. Hoorns van den Berg;* en benoemd tot klerk, *E. P. L. Steup*, gewezen opzigter over het kustlicht te Kijkduin, thans op wachtgeld.

:— Eergisteren Donderdag avond heeft bij H. M. de Koningin eene buitengewone soirée plaats gehad, waarop een 80tal personen, waaronder van het korps diplomatiek de Oostenrijksche en Engelsche gezant met hunne dames en de pausselijke internuntius, waren genoodigd. De aanwezigen waren op deze soirée ten hoogste verrast door de optreding van Mad. *Ristori.* Deze beroemde tragedienne had nog den vorigen avond in Hannover eene soirée bijgewoond en had zich van daar uitsluitend naar deze residentie begeven, om aan Hr. Ms. verzoek gevolg te geven. Zij droeg in het Italiaansch een stuk voor uit de Phèdre van *Racine*, en la Folle van *Besilzza.* Algemeen was de bewondering over het groote talent van deze treurspeelster, die naar veler oordeel niet voor eene *Rachel* behoeft achter te staan wat het gevoel van de deklamatie aangaat. Gister, Vrijdag, is zij naar Parijs teruggekeerd.

— Ook de gemeenteraad van Leyden heeft den 11 dezer, met eenparigheid van stemmen, besloten tot het inzenden van een adres aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, ter ondersteuning en aanbeveling van de voorstellen der regering, ter gemoetkoming aan de financiële bezwaren der gemeenten, en met het verzoek, om, door de aanneming dezer wetten, aan het vaderland eene gewigtige dienst te bewijzen.

— De gemeenteraad van Zaandam heeft bij adres aan de Tweede Kamer verzocht, om bij eene eventuele spoorwegverbinding van Amsterdam met het N. Diep, te willen letten op de belangen der gemeente Zaandam en de geheele Zaanstreek. De Raad meent, dat geen spoorweg van Amsterdam naar het N. Diep van staatswege zou mogen worden ondersteund, zoo die weg de gemeente Zaandam en de Zaanstreek afsneed, en zulk eene nijvere en aanzienlijke bevolking met haar groot aantal fabrieken, waarvan aanvoer van grondstof en afvoer van fabrikaat zoo overwegend groot zijn, niet opnam.

— De heer jhr. *Opperdoes Alewijn*, te Hoorn, heeft aan de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal toegezonden een geschrift betrekkelijk den aanleg van spoorwegen hier te lande. De schrijver meent, dat de middelen, tot dien aanleg gekozen, noch zeer doelmatig, noch zeer wenschelijk zijn. Hij verlangt al de aan te leggen lijnen onder eene en dezelfde administratie gebragt te zien, waardoor de kosten van administratie en materiëel veel minder zouden zijn. Zoo veel mogelijk wil hij volkrijke steden aandoen, en daarom niet altijd het principe van de regte lijn of den kortsten afstand zien gevolgd. Eindelijk moet men, volgens den schrijver, de doodloopende lijnen trachten te ontwijken, en die punten van aanhechting in het buitenland zoeken, welke ons het meest onmiddellijk langs de voortreffelijkste spoorweg-verbindingen, met de welvarendste rijken in betrekking brengen.

De beschouwing van de meest gewigtige vraag, van waar en op welke wijze de benoodigde fondsen moeten worden gebragt, leidt den schrijver tot de vrees, dat op de beurzen van Amsterdam en Rotterdam de gelden niet beschikbaar zullen worden gevonden. Volgens den schrijver ligt het niet in den geest der Hollandsche kapitalisten, om hun vermogen voor eenig belangrijk deel in aandeelen van dezen aard te beleggen. Bovendien wordt de schrijver in die vrees bevestigd, omdat de aan te leggen spoorweglijnen, volgens hem, voor den handel en de scheepvaart van de ingezetenen dier steden de nadeeligste gevolgen moeten hebben, daar de havens van Harlingen en Vlissingen, ten koste van de welvaart der Hollandsche koopsteden, in vertier zullen toenemen.

Wat betreft het verleenen van rijks- en provinciale subsidiën aan partikuliere ondernemingen, meent de schrijver dat de provinciale subsidiën, uit den aard der zaak, altijd beneden het gewenschte cijfer zullen blijven, terwijl rijks-subsidiën tot zeer levendige diskussiën in de Kamers zullen aanleiding geven, en, zegt de schrijver »mogt het geval zich voordoen, dat door de meerderheid der leden, de belanghebbende provincien vertegenwoordigende, de overwinning werd behaald, dan zou er alle grond aanwezig zijn, om het lot der Hollandsche koopsteden te betreuren." Op grond van een en ander komt de schrijver tot de slotsom, dat de aanleg der spoorwegen, als eene zaak van openbaar nut, aan de zorgen van den Staat moet worden opgedragen. *H. en Eff. bl.*

---

*— Het departement Deventer der Nederlandsche Maatschappij ter bevordering van Nijverheid heeft eene premie uitgeloofd van minstens *f* 75 aan hem, die binnen één jaar:

1°. in de onmiddellijke nabijheid van die stad eene bewaarplaats oprigt van Urine, voorzien van gemetselde bakken of vaten, waarvan de gezamentlijke inhoud ten minste honderd Nederlandsche vaten bedraagt;

2°. dagelijks, gedurende ten minste drie uur, de verzamelaars van Urine in de gelegenheid stelt om die tegen billijke prijzen en gereede betaling bij hem te verkoopen;

3°. de aldus opgekochte Urine, zoowel in het groot als klein, tegen billijke prijzen te koop stelt ten dienste zoowel van den landbouw als van de verwerijen;

4°. laat vervaardigen ten minste acht doelmatig ingerigte Urinoirs, die op verschillende punten van die stad, op zijn verzoek door het gemeentebestuur aan te wijzen, ten dienste van het publiek nederzet, en van tijd tot tijd laat ledigen en reinigen. — Deze Urinoirs moeten zoodanig zijn ingerigt, dat zij wel door den ondernemer en zijne bedienden, maar niet door elken voorbijganger kunnen geledigd worden, dat de gebruiker voor het oog der voorbijgangers geheel bedekt is, en dat zij geen stank verspreiden.

De premie wordt niet uitbetaald dan nadat deze onderneming ten minste een jaar is volgehouden, en de ondernemer aan het departement voornoemd zal hebben aangetoond, dat hij aan al de voorschreven voorwaarden heeft voldaan.

— Voor de Arrond. Regtbank te Amsterdam stond eergisteren teregt *P. M. van Cleef Jzn.*, uitgever en boekdrukker te Hilversum, ter zake van het in de jaren 1857 drukken, uitgeven en verkoopen van het eerste deel van een boekwerk getiteld: »Verspreide Dicht- en Prozawerken van *J. C. Tollens Czn.*, »verzameld door *G. Engelberts Gerrits*," als hebbende de dichter *Tollens* gedurende zijn leven het regt van kopij dier gedichten aan zich behouden en den herdruk derzelven steeds verboden en gekeerd, en bij uitersten wil aan zijne kinderen nadrukkelijk opgedragen, om tegen het herdrukken of op nieuw uitgeven dezer dichtwerken met zorg te waken.

Het openbaar ministerie rekwireerde na toelichting: de schuldigverklaring van den bekl. aan nadruk, en zijne veroordeeling tot eene boete van *f* 100 tot *f* 1000, ten behoeve der armen van Hilversum en tot betaling aan de beleedigde partij van de waarde van 2000 exemplaren naar den boekverkoopersprijs van den wettigen druk berekend, met verbeurtverklaring der ongedebiteerde exemplaren ten behoeve der beleedigde partij. De uitspraak is bepaald op 4 Maart.

*— Morgen ochtend treedt in de Wale-kerk voor de gemeente op de keer *Réville*, pred. te Rotterdam; bij de Remonstrantsche Gemeente treedt morgen ochtend op de heer *A. A. Stuart*, pred. te Amsterdam, ter bevestiging van den heer *M. Cohen Stuart*, nieuw beroepen leeraar dier gemeente, die des avonds 6 ure zijne intreerede houden zal.

WATERHOOGTE.

Arnhem, 12 *Feb.* 0.40 El; + AP., 7.35. Gev. 4 d.
Keulen, 11 *Feb.* 2 v. 10 d. (3 v. 1 d. Rijnlands.)
Gev. 8 duim. Rijnl.

Het drijfijs voor de stad Dordrecht is verminderd, en eergisteren heeft de stoomboot van daar op Rotterdam hare dienst hervat. Ook de overige langs die stad varende stoombooten volbrengen geregeld hare reizen.

Zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

In de zitting van de Tweede Kamer van gister is ontvangen eene Koninklijke boodschap ten geleide van drie wetsontwerpen: 1°. tot regeling van 's Rijks algemeene komptabiliteit; 2°. nopens de zamenstelling en de taak van de Algemeene Rekenkamer, en 3°. wegens de geldelijke aansprakelijkheid van de hoofden der ministeriële departementen. — Drukken en verzenden naar de afdeelingen.

Is ingekomen eene missive van den Minister van Finantiën, houdende eene nota van inlichtingen, naar aanleiding van de aanmerkingen bij de behandeling der wet op de middelen voor 1858 door den heer *Westerhoff* gemaakt nopens de toepassing der wet op het personeel. — Drukken, als vervolg op de stukken betrekkelijk de begrooting.

Is ontvangen eene missive van den Minister van Finantien, ten geleide van eene nota van inlichtingen op het rapport der kommissiën van de Kamer over de jaarverslagen van de Algemeene Rekenkamer over 1854 en 1855. — In handen eener kommissie.

De kommissie van rapporteurs brengt haar eindverslag uit over het wetsontwerp wegens de zamenstelling der regterlijke magt en het beleid der justitie.

De heer *Thorbecke* wenscht aan den Minister van Binnenland eenige vragen te doen over den tegenwoordigen stand van de aangelegenheden der spoorwegen en wegens de uitzigten die de Regering daaromtrent zal kunnen openen. Hij verzoekt daartoe het verlof der Kamer.

Dat verlof wordt onmiddelijk verleend; de dag voor deze interpellatie nader te bepalen.

Aan de orde van den dag zijn de beraadslagingen over het wetsontwerp betrekkelijk de personele belasting.

De heer *Reinders*, acht eene wijziging in het belastingstelsel, om in den nood van eenige groote gemeenten te voorzien, niet noodig. Hij beschouwt die nood als een gevolg van de vroegere overbelasting eener bepaalde klasse, die nu meer in de direkte belastingen moet bijdragen, tegenover de ontheffing van andere klassen. Overigens acht hij de tusschenkomst der Wetgevende Magt hier in strijd met de zelfstandigheid der gemeentebesturen. Zijns inziens kunnen de gemeenten, met eene strikte zuinigheid en regtvaardigheid, de tegenwoordige moeijelijkheden wel te boven komen; de finantiële nood is maar van tijdelijken aard, aan alle overgangsmaatregelen eigen, maar die zich nader herstellen. Hij ontkent, dat de plattelandsgemeenten meer welvaart genieten dan de steden, en beweert dat de landbouwstand te veel bij koophandel en zeevaart is achtergesteld; in de voordragt ziet hij een privilegie voor de steden; de belasting op de haardsteden had moeten blijven, meent spr., die op de dienstboden der laagste klassen moeten wegvallen; door de belasting op de rijtuigen en op de paarden meent hij dat men tweemaal 't zelfde onderwerp treft. Hij wijst op 't geen in het voorloopig verslag is gereleveerd omtrent een patentregt op de eigen boeren en een belasting op de renteniers, met welke laatste hij zich wel zou kunnen vereenigen.

De heer *v. Bosse* zegt de voordragten met ernst te hebben onderzocht, maar die niet te kunnen goedkeuren, hoezeer hij daardoor weet in zijne geboortestad zich vele onvrienden te zullen maken; hij gaat echter alleen bij zijn pligt te rade. Hij vraagt of de financiële toestand des lands eene opoffering van 9 ton toelaat, en gelooft, dat men dit thans veel minder ten volle zal kunnen beämen, dan bij het indienen der regeringsvoorstellen; hij staaft dat door te wijzen op de onzekerheid omtrent 't geen de regering nopens het geslagt wil voorstellen, — op den verleenden vrijdom op de brandstoffen, waarvan men nog niet de juiste werking kent, — op het stelsel om te veel op de koloniale baten te rekenen, waarom hij elke afschaffing van belasting zal weigeren, — op de toenemende vermeerdering der staatsuitgaven, ook met het oog op 't geen de spoorwegregeling zal kunnen vorderen, — op de krisis in den handel en het finantie-wezen, — die ook op de prijzen der O. Ind. produkten, nadeelig zal werken; Spr. spreekt daarbij de vrees uit, dat men van vele handelshuizen zal vernemen, dat zij wel aan de beroerte zijn ontsnapt, maar toch aan de tering zullen sterven. Vooral de toenemende goudproduktie acht Spr. eene van de hoofdoorzaken der krisis, waardoor de waren hun natuurlijken prijs nog niet hebben. — Spr. vraagt, of de voordragt in het algemeen aannemelijk is, 1°. uit het oogpunt van hare beginselen en 2°. ten opzigte van de uitvoering, die daaraan zal worden gegeven. Wat het eerste punt aangaat, merkt spr. op, dat de oorzaak der voordragt is: de groote ijver in sommige gemeenten om het voorbeeld van het Rijk, de afschaffing van den

gemaal-akzijns, na te volgen, en het daaruit ontstaan bezwaar in de gemeenten door de andere middelen tot dekking van de behoeften ingevoerd. Hij onderzoekt vervolgens de vraag, of de afschaffing van de gemeentelijke akzijnsen in 't algemeen door deze voordragt ook bereikbaar is? Hij beantwoordt die vraag mede ontkennend, omdat minstens honderd gemeenten overblijven, die nog akzijnsen zullen heffen.

In de tweede plaats staat spr. stil bij de uitvoering der wetten, en brengt hij de bezwaren daartegen in het midden. Ten slotte zegt hij opzettelijk de wet niet beschouwd te hebben uit een politiek oogpunt, ofschoon hij toch moet opmerken, dat zij van invloed zal zijn op den *census*.

De heer *van Deinse* verlangt, dat eene herziening van het kadaster eene wijziging van het belastingstelsel moge voorafgaan. — Wat het ontwerp zelf aangaat, is hij tegen de afschaffing der belasting op de haardsteden, en had liever gewenscht de afschaffing van den akzijns op de brandstoffen. Ook is hij tegen de belasting van *f* 1 op elke deur en venster. Hij gelooft, dat door het ontwerp voornamelijk de hoogere en niet de mindere stand zal worden ontlast. Zoo zijn bezwaar niet wordt opgeheven, zal hij tegen de wet stemmen.

De heer *Zijlker* gelooft aan de noodzakelijkheid eener herziening van 't belastingstelsel, maar de regerings-voorstellen acht hij te veel eene bevordering der belangen van groote gemeenten ten koste van de plattelands, om er zijne goedkeuring aan te hechten.

De heer *Schimmelpenninck* gelooft, dat door de voorstellen, niet een paar, maar zeer vele groote en kleine gemeenten zullen gebaat worden. De voorstellen geven hem blijk van den zedelijken moed der regering; op de wetgeving rust wel degelijk de pligt, om ook voor de behoeften der gemeenten te zorgen, nadat men door de afschaffing der gemaalbelasting, en door de kosten, die de nieuwe wet op het onderwijs zal vorderen, de steden tot opofferingen noopte. Spr. acht het zeker, dat de middenstanden zullen gebaat worden, en hij bestrijdt de becijferingen van den heer *v. Bosse*. Het voorgedragen offer door de schatkist aan de groote gemeenten gebragt beschouwt hij als noodig; hij hoopt daarom, dat men, zonder nevengedachten, de ontwerpen zal onderzoeken, en die met enkele wijzigingen zal kunnen aannemen.

De heer *Storm v. 's Gravesande* kan zich niet aan de zijde van den minister scharen; hij wil wel in de behoeften der groote steden trachten te voorzien, maar hij heeft bezwaar tegen het vervallen van den grondslag der haardsteden, omdat hij liever de belasting op de brandstoffen zou zien afgeschaft, — tegen de belasting op de rijtuigen, die op het platte land veel tegenzin zal wekken, — tegen de belasting op de paarden. Hij helt dus over om zich tegen de ontwerpen te verklaren.

De heer *Godefroi* zegt, dat de bestrijders der regeringsvoorstellen zich op te eenvoudig terrein plaatsen, door te beweren, dat zij strekken, om in den nood van eenige gemeenten te voorzien; die nood is niet, gelijk die te Urk of in den Haarlemmermeer. Wat is echter het geval. De afschaffing van den akzijns op het gemaal, waar die ook in de gemeenten is opgevolgd, heeft het verband gebroken van het rijks- en gemeente belastingstelsel. De grondwet erkent bij al. 2 van art. 142, dat verband. Het is dus de pligt der rijkswetgeving te zorgen, dat het verband bestaat, en dat, als het verbroken is, het hersteld worde. Hij weet wel, dat men aanvoert, dat de gemeentebesturen te spoedig tot de afschaffing van den gemaal-akzijns zijn overgegaan; — maar hij antwoordt, dat het voor de groote gemeenten, waarvan thans sprake is, onmogelijk was, het gemaal als plaatselijken akzijns te behouden. Hij heeft dit reeds aangetoond bij de behandeling der wet op de middelen in het vorig dienstjaar. Bovendien is dat argument hoogst onregtvaardig en onbillijk in den mond van hen, die jaren lang op eene afschaffing van dien akzijns hebben aangedrongen. En wat is, bij de diskussie over de afschaffing van den akzijns op het gemaal, telkens door de voorstanders aangevoerd? Dat de gemeenten wel zouden moeten volgen. Hij herinnert, dat de heer *Thorbecke*, bij de behandeling van het adres van antwoord in 1855 56, het reeds betreurd heeft, dat bij het adres geen lauwerkrans gevlochten is voor die gemeenten, die het gemaal hebben afgeschaft. Daarom, hij heeft het meermalen gezegd: er was een zedelijke dwang tot afschaffing voor de groote gemeenten.

Spr. zegt dat men op den hoofdelijken omslag als redmiddel zal wijzen, maar die treft meerendeels de middenklassen, die juist moeten ontheven worden. Hij zou zich kunnen vereenigen met eene belasting, die de kapitalen en portefeuille treft, mits die niet gepaard ging met inkwisitoriale maatregelen. Hij gelooft, dat de voordragten, in haar geheel, allergelukkigst zouden werken; door de tegenwoordige wet op 't personeel worden de groote steden onregtmatig gedrukt; men moet dat onregt herstellen.

Heden Zaturdag voortzetting der diskussiën.

De heer *Nolthenius* heeft op de wet enkele amendementen voorgesteld.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 10 Februarij.

Uit Konstantinopel zijn tijdingen ontvangen tot den 6. *Fuad Pacha*, minister van buitenl. zaken, zal Turkije op de Parijsche konferentiën vertegenwoordigen.

De heer *Murray*, gezant van Groot Brittannië bij het Perziesche hof is hersteld van de ziekte, die zijn leven in gevaar gebragt had.

FRANKFORT, 12 Februarij.

Gisteren heeft de Duitsche Bondsvergadering de voordragt over de Holstein-Lauenburgsche zaak, zoo als die op den 14 Junij is voorgedragen, tot besluit gemaakt. In dezelfde zitting is het voorstel van Hanover in behandeling genomen, en daarin eene wijziging aanbevolen, terwijl van zijde van Denemarken eene nieuwe verklaring is ontvangen.

Een te Wiesbaden bij een vergulder in dienst zijnde jong mensch uit Stuttgart is de uitvinder der moordtuigen, die bij den Parijschen aanslag van 14 Jan. werden gebezigd. Dit had echter reeds voor twee jaren plaats. De uitvinder bood zijne werktuigen in 1856 eerst aan het Russiesch gezantschap en toen aan het Engelsche te Stuttgart te koop aan, doch werd afgewezen. Hierop vond hij gelegenheid, ze in den zomer van 1856 aan een hem onbekend vreemdeling, dien hij voor een Engelschman hield, te Karlsruhe in een logement voor een geringe som te verkoopen. Door de Nassausche politie worden stappen gedaan, die welligt aanleiding kunnen geven tot de ontdekking van den toenmaligen kooper der nieuwe uitvinding en van de fabriek, waar die helsche werktuigen werden vervaardigd. Dat de uitvinder niet in de verste verte aan het afschuwelijk gebruik dacht, dat daarvan zou worden gemaakt, behoeft nauwelijks vermeld te worden.

ENGELAND.

LONDEN, 11 Februarij.

In de zitting van het Lagerhuis van gisteren heeft de heer *Sterling* verklaard, dat hij den volgenden dag den eersten lord der schatkist zou interpelleren, ten einde te weten te komen, of het waar is, dat keizer *Napoleon* het legaat van *Napoleon I* aan *Cantillon*, die, zooals men weet een moordaanslag op het leven van den hertog *van Wellington* beproefd heeft, met den daarop vervallen intrest heeft uitbetaald.

De heer *Allsop*, van wien de *Morn. Post* zegt, dat hij, in het komplot tegen het leven van Keizer *Napoleon* betrokken, naar Amerika de wijk genomen heeft, was nog eenige jaren geleden, toen hij in geldelijke ongelegenheid geraakte, een der meest geachte beursmannen. Hij is een zeer groot, ja zelfs overdreven philantroop. Voor ongeveer dertig jaren was hij een der ijverigste leerlingen van *Robert Owen* en de bijzondere vriend van *Coleridge*, *Charles Lambert* en andere beroemde letterkundigen. Wat zijne staatkundige opinie betreft, deze was steeds zeer demokratisch, maar zeker is het, dat niemand ooit dien man in staat geacht zou hebben met moordenaars zamen te smeden. Waarschijnlijk zal dan ook de instruktie wel doen zien, dat hij, op zijn hoogst genomen, misschien slechts zonder het te weten een werktuig in de handen der zamenzweerders was.

De *Daily News* bevat een artikel, waarin waarschijnlijk met het oog op het algeheel of gedeeltelijk stilzwijgen dat elders der pers wordt opgelegd, er op gewezen wordt, hoezeer de pers door de politie en het geheele publiek op de hoogte te houden van al wat er omgaat, de werking der politie ondersteunt, het plegen van misdaden voorkomt, of, zijn zij bedreven de ontdekking der misdadigers vergemakkelijkt.

De *Times* deelt de volgende berigten mede uit Indië, die zeer gunstig zijn:

„De opstandelingen van Chittagong zijn door het bataillon van Sylhet, op de grenzen van Tipperah, aangevallen en verdreven. Velen hunner zijn achterhaald en doodgeschoten.

„Den 21. Dec. vielen de rebellen de troepen van den opperbevelhebber aan, doch werden met groot verlies terug geslagen. Tegen den avond van dien dag werden zij uit Ferruckhabad gedreven, met verlies van al hun geschut.

„De troepen van den generaal *Outram*, ten getale van 4000 man, zijn in hunne stelling te Alumbagh in zekerheid. De landlieden begonnen hun levensmiddelen in het kamp te brengen."

De Regering heeft besloten tot het oprigten van een gedenkteeken voor den generaal sir *H. Havelock* in Trafalgar-square, waar de kolom van *Nelson* staat. De bevrijder van Cawnpore en Lucknow zal te voet worden voorgesteld, op eene kolom staande, die zijne glorierijke wapenfeiten in herinnering zal houden.

LONDEN, 12 Februarij.

In de zitting van het Hoogerhuis van gisteren, heeft lord *Granville* gezegd, dat de regering, ten gevolge van de gemaakte aanmerkingen in het Huis, de bill betrekkelijk de Parlementaire hervormingen, zal intrekken.

In het Huis der Gemeenten heeft lord *John Russell* de mededeeling gedaan, dat het Huis den wensch uitte, dat het Kabinet heden ter tafel zoude brengen de instruktiën aan lord *Elgin* gegeven, alsmede de aan den goeverneur van Kanton voorgestelde voorwaarden.

In de Indische bill, door lord *Palmerston* ingediend, komt onder anderen voor: „Er zal voor Indië een minister benoemd worden, met een raad uit acht leden bestaande, welke, met hem, alle finantiële aangelegenheden regelen en besturen zal. Alle ambtenaren voor, en besturen van Indië, worden overigens door den minister benoemd."

Van wege onze policie is eene som van £ 200 uitgeloofd op de ontdekking van *Allsop*, als beschuldigd van medepligtigheid aan den aanslag van 14 Januarij.

— 12 *Febr.* Gec. $96^1/_4$; Sp. $1^1/_4$ pCt. 26; Rusl. 5 pCt. $111^1/_2$; $4^1/_2$ pCt. 100; Holl. 4 pCt. 101; $2^1/_2$ pCt. $65^1/_2$; Peru $4^1/_2$ pCt. $80^1/_2$; Sard. 5 pCt. $89^3/_4$; Mex. $20^5/_8$.

FRANKRIJK.

PARIJS, 11 Februarij.

Generaal *Espinasse* heeft gisteren de officieren der nationale garde ontvangen, bij welke gelegenheid hij eene zeer krachtige aanspraak heeft gehouden, daarop neêrkomende, dat de keizer op hen rekende ingeval eene oproerige beweging uitbrak; dat men tot dus verre te zeer geloof geslagen had aan de vernietiging van den revolutionnairen geest en der slechte hartstogten, dat evenwel de aanslag van den 14. Jan. die illusiën had doen verdwijnen en het nu tijd was, dat alle eerlijke lieden zich tegen den gemeenschappelijken vijand vereenigden.

De generaal heeft dezen morgen met den keizer gearbeid, en zal, naar men verzekert, elken morgen Zr. Ms. instruktiën gaan ontvangen, hetgeen dus bevestigt, dat de keizer zich meer zelf met de leiding van het ministerie van binnenl. zaken zal bezighouden.

De rede van den heer *Roebuck* in het Lagerhuis heeft hier een ongunstigen indruk gemaakt, zoo zelfs, dat eenige garde-officieren, die met de Bath-orde gedekoreerd waren, die hebben willen terugzenden, waarvan de minister van oorlog hen echter heeft doen afzien. Men meent, dat in het Wetg. Ligchaam wel eenig antwoord op die rede gegeven zal worden.

De tegenwoordige organisatie der geheime gezelschappen in Frankrijk is veel geheimer en moeijelijker te doorgronden dan ooit. Die gezelschappen bestaan niet meer uit groepen, maar uit enkele personen, die zich vereenigen, zoodat iemand slechts door zijne naaste bekenden als medelid kan gekend worden. Daar nu de heer *Piétri* nauwkeuriger dan iemand anders met de inrigting bekend is, zoo is men algemeen verheugd, dat zijn ontslag niet aangenomen is.

In het departement Aisne is een persoon, die den moordaanslag op den keizer goedkeurde, tot zes maanden gevangenisstraf veroordeeld.

In den Faubourg St. Antoine is gisteren een verschrikkelijk ongeluk gebeurd. Eene moeder is met hare drie kinderen levend verbrand. De kleederen der moeder vuur gevat hebbende, wierpen zich de kinderen op haar, om het uit te dooven, en zoo kwamen allen jammerlijk om. De vader is op het gezigt der verkoolde overblijfselen van zijn ongelukkig gezin waanzinnig geworden.

PARIJS, 12 Februarij.

De *Moniteur* geeft een overzigt van de bank van Frankrijk. De voorraad van specie was vermeerderd tot 31,500,000 frs. het bedrag van voorschotten op effekten tot 15 millioen, en de loopende rekening der schatkist met 16 millioen, daar en tegen was het bedrag in portefeuille verminderd tot 71 millioen en het bedrag der omloopende billetten tot 9 millioen.

Uit Marseille schrijft men van den 10 Feb.:

Men verneemt, dat de Engelschen de vestingwerken van Korfu en Zante laten versterken.

Men verneemt dat onze bank nog heden haar diskonto tot 4 pCt. zal verminderen.

Uit Madrid schrijft men, dat de ijzeren spoorweg van die hoofdstad naar Alicante den 9 Feb. voor het publiek is opengesteld.

WASCH- EN BADINRIGTING TE UTRECHT.

⁂ Algemeene Vergadering der Aandeelhouders, op Zaturdag den 27. Februarij 1858, des namiddags ten 2½ ure, in het Waschhuis.

⁂ Dijkgraaf en Hoogheemraden van den Lekdijk Benedendams en van den Ysseldam, brengen ter kennis van de belanghebbenden, dat de Lijst van stemgeregtigde Ingelanden voor ieder van de onderscheidene Districten gedurende acht dagen zal voorliggen in het Raadhuis van de Hoofdplaats van het District, waarvoor zij dient, van af Maandag den 22. Februarij 1858.

De Ingelanden worden herinnerd, dat de bezwaren tegen deze lijsten schriftelijk moeten worden ingediend bij het Collegie van Dijkgraaf en Hoogheemraden, met overlegging der daartoe behoorende bewijsstukken, binnen acht dagen, nadat de lijsten ter inzage zullen hebben voorgelegen.

Utrecht, den 12. Februarij 1858.

Dijkgraaf en Hoogheemraden voornoemd,
MARTENS VAN SEVENHOVEN, Dijkgraaf,
J. E. DE PESTERS VAN CATTENBROEK, Secretaris.

GROOT-WATERSCHAP VAN WOERDEN.

KENNISGEVING.

⁂ DIJKGRAAF en HOOGHEEMRADEN van het Groot-Waterschap van WOERDEN, doen te weten:

Dat, in voldoening aan art. 183 van het Reglement van het Groot Waterschap, de verkiezing van *Twaalf HOOFD-INGELANDEN* en *Twaalf HOOFDINGELANDEN-PLAATSVERVANGERS* zal plaats hebben op *Vrijdag* den 12 *Maart* 1858, *van des voormiddags negen tot des namiddags twee ure*, in de Hoofdplaatsen der 6 Kies-distrikten, in art. 25 van gezegd Reglement aangewezen, en wel te WOERDEN, in *de stads Herberg*, en te *Bodegraven*, te *Waarder*, te *Harmelen*, te *Zegveld* en te *Kamerik-Houtdijken* in de respectieve Gemeentehuizen.

Wijders, dat overeenkomstig art. 185 van meergenoemd Reglement, de naamlijsten der Stemgeregtigde Ingelanden in elk District, van *Woensdag* 17 *Februarij* 1858 af, tot *Woensdag* den 3 *Maart* 1858, van des morgens tien tot des namiddags twee ure, ter Secretarie van het Groot Waterschap van Woerden, ter inzage van Ingelanden gereed zullen liggen, terwijl zij die vermeenen, dat gezegde naamlijsten niet naauwkeurig zijn opgemaakt, gedurende acht dagen en dus tot en met Woensdag, den 24 Februarij aanstaande, bij Dijkgraaf en Hoog-Heemraden van het groot Waterschap herstel kunnen vragen.

Eindelijk worden aan de Stemgeregtigden de navolgende bepalingen van het Reglement voor het Groot Waterschap van WOERDEN herinnerd, vervat in de volgende artikelen.

Art. 7. Elk district kiest twee Hoofd-Ingelanden en twee Hoofd-Ingelanden-Plaatsvervangers, enz.

Art. 9. Tot Hoofd-Ingelanden en Hoofd-Ingelanden-Plaatsvervangers zijn alleen benoembaar Nederlanders, die den ouderdom van 23 jaren hebben bereikt, en in het volle genot der burgerlijke en burgerschapsregten zijn.

Art. 10. Zij moeten in het Groot-Waterschap in eigendom bezitten en tijdens het openvallen der plaats tot vervulling, waarvan zij benoemd zijn, bezeten hebben: tien bunders land waarvan omslag ten behoeve van het Groot-Waterschap betaald wordt.

De aanslag der vrouw geldt voor den man. Die der minderjarige kinderen voor den vader. Die eener weduwe voor haar zoon of schoonzoon.

De aanslag ten name van ouders of groot-ouders, wier eigendommen op hun zoon of kleinzoon zijn overgegaan, wordt dien zoon of kleinzoon toegekend.

Art 11. Tot Hoofd-Ingelanden en Hoofd-Ingelanden-Plaatsvervangers zijn niet benoembaar zij, die aan een hunner in of nader dan in den derden graad van bloed-verwantschap of zwagerschap bestaan.

~~Bij gelijktijdige benoeming beslist het lot, enz.~~

Art. 25. De kiesdistricten en hunne hoofdplaatsen zijn:

1. District. Hoofdplaats WOERDEN.

Woerden.
Barwoutswaarder- en Bekenes.
Rietvelt en de Bree.
Graveslopt.
Wulverhorst.

2. District. Hoofdplaats BODEGRAVEN.

Bodegraven (gedeelte.)
Hekendorp.

3. District. Hoofdplaats WAARDER.

Waarder.
Lange Ruige Weide (gedeelte.)
Papekop en Diemerbroek.

4. District. Hoofdplaats HARMELEN.

Harmelen (gedeelte.)
Linschoten (gedeelte.)
Snelrewaard.
Montfoort (gedeelte.)
Oudewater (gedeelte.)

5. District. Hoofdplaats ZEGVELD.

Zegveld.
Nieuwkoop. (gedeelte.)
Kamerik Mijzijde.

6. District. Hoofdplaats KAMERIK en de HOUTDIJKEN.

Kamerik en de Houtdijken.
Tekkop.
Gerverskop.

Art. 26. Stemgeregtigd zijn alle personen, maatschappen en zedelijke ligchamen, die op de kohieren zijn aangeslagen, voor ten minste zooveel als het volle Woerdensch bundergeld voor een bunder bedraagt.

Zij stemmen in elk district naarmate van het bedrag, waarvoor zij in dat district zijn aangeslagen en met inachtneming van de navolgende bepaling:

Het bedrag van den vollen aanslag voor 1 tot 5 bunders geeft ééne stem.

dat voor	5	tot	10 bunders	geeft	2	stemmen.
„	„	10	„	15	„	„	3	„

dat voor 5 tot 10 bunders geeft 2 stemmen.
„ „ 10 „ 15 „ „ 3 „
„ „ 15 „ 20 „ „ 4 „
„ „ 20 „ 30 „ „ 5 „
„ „ 30 „ 40 „ „ 6 „
„ „ 40 „ 50 „ „ 7 „
„ „ 50 „ 60 „ „ 8 „
„ „ 60 „ 80 „ „ 9 „
„ „ 80 en daarboven „ 10 „

Het stemregt kan bij gemagtigde worden uitgeoefend.

Vrouwen worden tot de uitoefening van het stemregt niet persoonlijk toegelaten; zij kunnen, wanneer zij regtens niet worden vertegenwoordigd, daartoe eenen gemagtigde stellen.

Voor gehuwde vrouwen, minderjarigen, onder curatele gestelden, zedelijke ligchamen, enz., wordt het stemregt uitgeoefend door die genen, welke hen volgens het burgerlijk regt, regtens vertegenwoordigen.

Voor hen, die eenig land onverdeeld bezitten, kan een hunner optreden, mits door zijne mede-eigenaars daartoe gemagtigd.

Art. 35. Stemgeregtigde Ingelanden of diegenen, welke hen regtens of krachtens volmagt vertegenwoordigen, worden door het bureau van Stemopneming opgeroepen.

De oproeping geschiedt bij schriftelijke kennisgeving ten minste tien dagen voor de bijeenkomst.

Art. 37. Aan stemgeregtigde Ingelanden, die verlangen aan de stemming deel te nemen, of aan die genen, welke hen regtens of krachtens volmagt vertegenwoordigen, worden door het bureau van stemopneming zoo vele door het Collegie van Dijkgraaf en Hoogheemraden gewaarmerkte stembriefjes ter hand gesteld, als zij stemmen mogen uitbrengen.

Art. 38. De stembriefjes worden door den stemgeregtigde in persoon of door dengenen, die hem regtens of krachtens volmagt vertegenwoordigt, in de stembus gestoken.

Art. 39. Een gemagtigde kan ter stemming niet worden toegelaten, dan na overlegging van een authentieke of onderhandsche geregistreerde en door hem voor echt erkende volmagt; tenzij uit de door de vereenigde Vergadering vastgestelde blijkt, dat hij zoodanige vroeger volmagt bij Dijkgraaf en Hoogheemraden heeft overgelegd.

De volmagten, welke bij de stemming worden overgelegd, worden aan het Proces-Verbaal van stemopneming gehecht.

Wanneer de volmagt niet voor eene bepaalde verkiezing gegeven is, wordt de gemagtigde, zoolang de intrekking der volmagt aan het bureau niet is kenbaar gemaakt, bij alle stemmingen voor zijnen lastgever toegelaten.

Dezelfde persoon kan slechts, voor drie Ingelanden, als gevolmagtigde optreden.

Dijkgraaf en Hoogheemraden, de beambten of bedienden van het Groot-Waterschap en de leden van het bureau mogen niet als gemagtigde worden toegelaten.

Art. 41. Zoodra de tijd, tot stemming bepaald, verstreken is, worden alleen de alsdan aanwezige stemgeregtigden ter inlevering van stembriefjes toegelaten, enz.

Art. 42. Van onwaarde zijn de briefjes, die het bij art. 37 bedoeld waarmerk missen; die onderteekend zijn; geen persoon duidelijk aanwijzen; niet ingevuld zijn; andere stembriefjes omvatten of daaraan opzettelijk zijn vastgehecht.

De briefjes, die meer of minder namen, dan er personen te kiezen zijn, inhouden, gelden.

De na het voor de keuze vereischt getal in een briefje vermelde namen komen niet in aanmerking en worden niet voorgelezen door den Voorzitter, die echter deze omstandigheid bekend maakt.

Vastgesteld door Dijkgraaf en Hoogheemraden van het Groot-Waterschap van *Woerden*, in hunne vergadering van den 21 Januarij 1858.

En is hiervan afkondiging geschied waar het behoort, den 10 Februarij 1858.

Dijkgraaf en Hoogheemraden voornoemd,
C. J. BREDIUS, *Dijkgraaf.*
De Secretaris,
VAN ERP TAALMAN KIP.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Nederlandsch Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenb*...)

Feb.	Uren.	Wind- rigt.	Wind- kr.	Barom bij 0°.	Ther F.	Afwijk. d. temp.	Vochtigh.	Gev. regen	Opmerkin[gen]
			N. G						
12	2	zzw.	0.0	767.63	41.5	+ 0.4	0.79	0	Zw. bewo[lkt]
	10	no.	0.5	68.31	36.1	0.0	0.91	0	Betrokke[n]
13	8	no.	0.0	67.65	34.7	— 1.1	0.93	0	Zw. bewo[lkt]

PRIJZEN DER EFFEKTEN.

AMSTERDAM 12 Februarij 1858.

NEDERLAND.					
Werkel. Schuld . . .	2½	pCt.	64⅛	64¼	64
dito dito	3	„	76½		
dito dito	4	„	97¹/₁₆	97⅛	
Amortisatie-Sijndikaat	3½	„	92¼		
Handelmaatschappij .	4½	„	136	136⅛	136
Oost-Indische Leening	4	„	96	96⅛	96
BELGIE.					
Certifik. bij *Rotschild*	2½	pCt.	52¼	52⅜	52
SPANJE.					
Obligatien	1½	pCt.	25¹³/₁₆	25⅞	
Oblig.	3	„	43⅛	43⁵/₁₆	
Binnenl. Schuld . . .	3	„	37¾	37¹³/₁₆	
Amortisable			6¹/₁₆		
Bewijzen Koepons . . .			5⁹/₁₆		
PORTUGAL.					
Obligatiën	3	pCt.	45⅛	46	46
dito 1856.	3	„	45	45¹/₁₆	44
RUSLAND.					
Oblig. bij *Hope en Co.*	5	„	104⅝	104¾	
Obligat. 1828 & 1829	5	„	102⅞		
Certifikaten 1840. . .	4	„	83¼		
Cert. bij *Stieglitz* . .	4	„	84⅝	84¾	84
dito 5e Serie	5	„	96¼	96⁷/₁₆	96
dito 1855 6e Serie. .	5	„	99⅜	99⁷/₁₆	99
dito Adm. te Lond.	4½	„	97⅛		
Inschr. in Assign. . .	6	„	65		
Cert. van Assign.	5	„	65⅞		

Snelpersdruk van L. E BOSCH en ZOON.